

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่มาตรา ๑๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๖ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย อาจสั่งให้การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษสิ้นสุดลงเมื่อพยานไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือระเบียบของกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๖ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“พยาน” หมายความว่า พยานบุคคลซึ่งจะมาให้หรือได้ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือศาลในการดำเนินคดีอาญา รวมทั้ง ผู้ชำนาญการพิเศษ แต่มิให้หมายความรวมถึงจำเลยที่อ้างตนเองเป็นพยาน

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคุ้มครองพยาน เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้ปฏิบัติงานคุ้มครองพยาน

“มาตรการพิเศษ” หมายความว่า มาตรการให้การคุ้มครองพยานตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย สั่งให้ใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองความปลอดภัย

“ความปลอดภัย” หมายความว่า ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างใดอย่างหนึ่งของพยานทั้งก่อน ขณะ และหลังมาเป็นพยาน

ข้อ ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายสั่งการให้ใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน พยานต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) พยานต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ในเรื่องที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของตนเองและผู้เกี่ยวข้อง

(๒) พยานต้องไม่ปฏิบัติตัวที่อาจทำให้เกิดความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของตนเองและผู้เกี่ยวข้อง

(๓) กรณีที่พยานจะติดต่อหรือสื่อสารกับบุคคลภายนอก จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ก่อน

(๔) กรณีมีการย้ายที่อยู่หรือที่พักอาศัย พยานต้องไม่กระทำการหรือมีพฤติกรรม ซึ่งอาจเปิดเผยให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดทราบได้ว่าตนอยู่ที่ใด

(๕) พยานต้องหลีกเลี่ยงไม่กระทำการใด ๆ ซึ่งอาจเปิดเผยสถานะของตนเอง

(๖) พยานต้องยินยอมให้เจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบที่พักอาศัยของพยานได้ตามสมควร

(๗) พยานต้องปฏิบัติตามข้อปฏิบัติอื่นที่สำนักงานคุ้มครองพยานเห็นสมควร

ข้อ ๖ กรณีพยานไม่ปฏิบัติตามข้อ ๕ ให้เจ้าหน้าที่ทำรายงานพร้อมระบุเหตุผล แจ้งสำนักงานคุ้มครองพยานเพื่อเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายพิจารณาสั่งให้การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษสิ้นสุดลง

ข้อ ๗ ให้นำความตามข้อ ๕ และข้อ ๖ มาใช้บังคับกับในกรณีที่สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานซึ่งมีผลต่อการที่พยานจะมาเป็นพยาน อาจไม่ได้รับความปลอดภัยและพยานได้ร้องขอให้นำมามาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยานมาใช้บังคับแก่บุคคลดังกล่าว

ข้อ ๘ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย สั่งให้การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษสิ้นสุดลง ให้สำนักงานคุ้มครองพยานแจ้งให้พยานทราบโดยเร็ว

คำสั่งสิ้นสุดการคุ้มครองตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นหนังสือและอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ชื่อตัว ชื่อสกุล ของผู้ร้องและผู้รับการคุ้มครอง

๒. วัน เดือน ปี ที่มีคำสั่ง

๓. เหตุผลที่มีคำสั่ง

๔. สิทธิและเงื่อนไขในการอุทธรณ์คำสั่ง

การแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้สำนักงานคุ้มครองพยานแจ้งให้แก่พยานโดยตรง หรือแจ้งผ่านหน่วยงานที่ให้การคุ้มครองพยานหรือจัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ แต่หากจำเป็นและเร่งด่วน อาจแจ้งทางโทรสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม